

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

Het past een advocaat niet bij enige gelegenheid, waarbij hij als zodanig optreedt, onduidelijkheid in het leven te roepen of te laten bestaan over zijn hoedanigheid en de reden van zijn komst of aanwezigheid.

- Advocatenwet art. 46 (2.1. wat in het algemeen niet betaamt, 3.3.7. wat nooit geoorloofd is)
- Gedragsregel 29

Raad van Discipline Amsterdam 24 juli 2000
(mrs. Kist, Breederveld, Wiarda, Karsten en Rigters)

Feiten

Klager is schrijver van een boek waarin verdachtmakingen worden geuit van betrokkenheid van de cliënt van mr. X bij criminele activiteiten, waaronder roof van Russische kunst. Mr. X neemt telefonisch contact op met klager en maakt zich jegens hem bekend als 'Charles' dan wel 'Prins Charles' met een pakketje voor klager van een vriendin in Moskou. Mr. X vraagt klager of hij het pakketje persoonlijk mag komen aanreiken, met welk verzoek klager instemt. Diezelfde dag belt mr. X bij het woonhuis van klager aan en overhandigt hem – zonder zich eerst voor te stellen – een enveloppe in plaats van een pakketje. Mr. X is in gezelschap van zijn cliënt, die op dat moment tevoorschijn komt en zich aan klager bekendmaakt. Mr. X stelt zich dan ook aan klager voor als de advocaat van zijn cliënt.

Klacht

Mr. X heeft zich onder valse voorwendselen en identiteit bij het woonhuis van klager aangediend, zich aldaar niet direct aan klager voorgesteld en klager ter plekke plotseling geconfronteerd met zijn aldaar ook aanwezige en meegebrachte cliënt.

Overwegingen van de raad

Het past een advocaat niet bij enige gelegenheid waarbij hij als zodanig optreedt onduidelijkheid in het leven te roepen of te laten bestaan over zijn hoedanigheid en de reden van zijn komst of aanwezigheid. Mr. X heeft in strijd hiermee zich onder de naam Charles of Prins Charles bij klager bekendgemaakt en een bezoek aangekondigd om een pakje te overhandigen. Hij heeft zich niet ervan vergewist of zijn veronderstelling juist was dat deze door zijn cliënt gesuggereerde benaming aan een code of een gemeenschappelijke herinnering van klager en cliënt refereerde en klager daarom daaruit zou opmaken dat het in werkelijkheid om de komst van de cliënt van mr. X zou gaan. Ook indien dit overigens wél het geval zou zijn geweest, was de eigen komst van mr. X daarmee nog niet op een behoorlijke wijze aangekondigd. Mr. X heeft zijn misoptreden nog verergerd door zijn brief aan klager te overhandigen voordat hij zich als advocaat had bekendgemaakt. Ook van een prompte verontschuldiging en verklaring voor zijn optreden is niet gebleken. Het past een advocaat voorts niet om bij een bezoek aan de privé-woning van zijn tegenpartij zich onaangekondigd te doen vergezellen door zijn cliënt teneinde een direct contact tussen tegenpartij en cliënt te forceren zonder onmiddellijk bij eerste contact op diens aanwezigheid en bedoeling daarvan te wijzen. Ook hiermee in strijd heeft mr. X gehandeld, zowel door bij zijn telefonische aankondiging over zijn

cliënt te zwijgen, als door niet meteen nadat klager de deur had geopend opening van zaken te geven.

Volgt

Waarschuwing.

Gedragsregel 12 is van toepassing op alle correspondentie tussen advocaten, ook op brieven met een aanzegging gericht op rechtsgevolg.

- Advocatenwet art. 46 (5.1. regels die betrekking hebben op de juridische strijd)
- Gedragsregel 12

Raad van Discipline Amsterdam 7 augustus 2000
(mrs. De Groot, Van Ardenne, Karsten, Klaver en Rigters)

Feiten

Mr. X vordert in een brief namens zijn cliënt een bedrag van f 2.000.000 van A. Hij richt die brief aan een bepaald adres in Frankrijk en verzoekt A te bevestigen dat hij op dat adres woonachtig is. Tien dagen later antwoordt mr. Y, klager, namens A dat A zich naar aanleiding van de brief van mr. X tot hem heeft gewend, dat A niet woonachtig is op het door mr. X opgegeven adres en dat A niets verschuldigd is aan de cliënt van mr. X. Verdere naspeuringen van mr. X naar het adres van A leveren niets op. Mr. X dagvaardt vervolgens A bij wege van openbaar exploit. A verschijnt niet in de procedure. Bij tussenvonnis stelt de rechtbank de cliënt van mr. X in de gelegenheid om bewijsstukken over te leggen die aantonen dat A in de gelegenheid is geweest de dagvaarding zo tijdig te ontvangen als met het oog op zijn verdediging nodig was of bewijsstukken die aantonen dat al het nodige is gedaan A die gelegenheid te verschaffen. In dat kader heeft mr. X mr. Y aangeschreven in diens hoedanigheid van laatst bekende raadsman van A. In die brief wordt melding gemaakt van het verloop van de procedure tot dan toe en wordt gewezen op het feit dat het tegen A verleende verstek nog gezuiverd kan worden. Op die brief reageert mr. Y niet. Bij conclusie na tussenvonnis informeert mr. X de rechtbank over de pogingen die hij namens zijn cliënt heeft gedaan om A te bereiken. Daarbij legt mr. X onder meer de brief van mr. Y over, geschreven in reactie op zijn eerste aanmaningsbrief aan A alsook zijn brief aan mr. Y naar aanleiding van het tussenvonnis van de rechtbank. A blijft niet verschijnen in de procedure en vervolgens wordt de vordering van de cliënt van mr. X bij verstek grotendeels toegewezen. Ruim 2 1/2 jaar later komt A in verzet tegen het vonnis van de rechtbank. In die procedure neemt A het standpunt in dat de vordering van de cliënt van mr. X was verjaard. Mr. X betwist namens zijn cliënt de verjaring omdat die door de aanmaningsbrief van mr. X rechtsgeldig was gestuit. Als bewijs dat de brief A bereikt had legt mr. X de antwoordbrief van mr. Y over. De rechtbank stelt de cliënt van mr. X in het gelijk en baseert haar oordeel op beide voornoemde brieven.

Mr. Y stelt dat hij eerst ten tijde van de verzetprocedure geconfronteerd is met het feit dat mr. X zijn reactie op de aanmaningsbrief aan A alsmede de brief die mr. X naar aanleiding van het tussenvonnis van de